

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiæ Moralis Emendatæ Appendix In LXXIX. Propositiones A Summis Pontificibus olim damnatas

[Verlagsort nicht ermittelbar], circa 1680

Nota Poemialis

urn:nbn:de:hbz:466:1-40408

THEOLOGIAE MORALIS
EMENDATAE
APPENDIX
IN LXXIX. PROPOSITIONES

A Summis Pontificibus olim damnatas,

(Quas vulgò MICHAELI BAIIO adscribunt) nunc primùm
in ordinem digestas & sigillatim refutatas.

NOTA POEMIALIS PRIMA.

1. **C**ensura Pontificum in has Propositiones talis erat: *Quas*, inquit, *sententias* stricto coram nobis examine ponderatas, quamquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent, in rigore & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, hæreticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosas, & in pias aures offensionem immittentes, respectivè..... præsentium autoritate damnamus, circumscribimus & abolemus.

2. Hanc censuram ita quidam dicuntur intelligere, ut Pontifices admittant, nonnullas dictarum Propositionum aliquo pacto sustineri posse in rigore & proprio verborum sensu ab assertoribus intento: damnent tamen eas (non dicendo quo sensu aut pacto) ut hæreticas, erroneas, &c. Ab horum sententia, si qui sunt tales, nos, bonâ ipsorum pace, ingenuè discedimus, quia in Decretis Pontificum ludere aut cavillari non lubet: nec verò his etiam præfidiis eget causa tam bona.

SECUNDA.

1. **E**st alius, qui super dicta censura ita notet. *Additur*, inquit, *Respectivè*: quia non omnes partes censurae in singulas assertiones cadunt, sed cum proportione & proportionata distributione: ita nimirum ut quædam illarum sint hæreticæ (uti sunt notoriè) aliæ erroneæ, suspectæ vel temerariæ: aliæ denique solum scandalosæ, vel etiam tantum in pias aures offensionem immittentes. Quòd nobis rectum videtur.

2. Pergit quoque & notat: *Apostolicam Sedem non tam fuisse sollicitam de illa particulari applicatione censurae quoad speciem vel gradum ejus; quam de exterminanda & abolenda tota illa doctrina: ad quod sufficiens fuit illa generalis censura: etiamsi, ait, propria nota & censura uniuscujusque Propositionis per regulas Theologiae ad singulas applicanda, Doctoribus Theologiae permittatur. Quòd nec ipsum nobis displicet.*

3. Addit præterea, *Has Propositiones, quæ non apparent ita damnabiles propter nudam doctrinam, propter acerbiterem & audaciam quâ author suas Propositiones adstruebat, & contrarias notabat; rejectas esse. Ac deinde, Hoc esse attentè in nonnullis aliis propositionibus considerandum,*

Collegii Societatis Jesu Paderbornæ 1687

que plures partes involvunt, quod licet una pars precisè sumptâ forsan non esset digna censurâ; prout ibi asseritur & aliis conjungitur, damnabilem Propositionem constituat. Idem nos quoque notari volumus.

4. Monuerat denique idem ille (sed quid dissimulamus? Franciscus Suarez est, de Gratia, Prolegomeno 6. cap. 2. unde etiam Propositiones ipsas desumpsimus) Sensum omnium istarum sententiarum ab assertoribus intentum, posse ex verbis ipsis à Pontificibus relatis satis colligi sine ipsorum integra lectione, & antecedentium & consequentium nova collatione. Et probaverat: Quia, inquit, lectio illorum librorum nobis est prohibita. Ergo interclusa est nobis via & ratio assequendi proprium sensum ab illis intentum, & à Pontificibus damnatum: & sic non possemus ex illa Bulla firmum argumentum contra aliquam opinionem sumere; nempe si consulendi forent ipsi assertorum libri. Cui addere licet, quòd ipsi Pontifices numquam illos assertores nominaverint in Bullis suis. Sed hodie, quos par erat amplius deferre Soarii sui dictis, hi nos compellunt ad excutienda assertorum opera (quæ saltem nobis habere licuit) ut ostendamus, quis reverà ipsorum fuerit sensus, & quàm procul distans ab iis Scholarum Catholicarum sententiis, quas ipsi tanto ardore infectari solent ut in Baio damnatas.

P E R T I N E N S.

Hi quibus solemne est, omnes sibi in Moralibus fortè graves, Baianismi aut Jansenismi insinulare; jam faxo discere incipiant, habere se in istis & aliis adversarios, quibus nihil cum Baio aut Jansenio. Nova bella elegit Deus. Judic. 5.

DE INTEGRITATE PRIMI HOMINIS.

P R O P. D A M N.

I. **I**mmortalitas primi hominis non erat gratiæ beneficium, sed naturalis conditio. Est in ordine Bullæ 78.

II. Humane naturæ sublimatio & exaltatio in consortium divinæ naturæ, debita fuit integritati primæ conditionis: & proinde naturalis dicenda est, & non supernaturalis. Est 22.

III. Integritas primæ creationis non fuit indebita naturæ humanæ exaltatio, sed naturalis ejus conditio: quam sententiam repetit & probat per plura capita. Est 27.

IV. A vanis & otiosis hominibus secundum insipientiam Philosophorum excogitata est sententia, Hominem ab initio sic constitutum, ut per dona naturæ superaddita fuerit largitate conditoris sublimatus & in Dei filium adoptatus. Et ad Pelagianismum rejicienda est illa sententia. Est 25.

V. Absurda est sententia eorum, qui dicunt, Hominem ab initio dono quodam supernaturali & gratuito super conditionem naturæ fuisse exaltatum, ut fide, spe & charitate Deum supernaturaliter coleret. Est 24.

N O T A III.

1. **T** Radit hanc doctrinam Baius lib. de prima hominis Justitia, per plura capita ac totum penè librum. Opus non est loca singula recensere; quando paucis verbis habemus totius erroris summam cap. 4. post medium. Non minus, inquit, naturæ hominum quam Angelorum est, quod apud eundem psalmistam subditur: Mihi autem adhærere Deo bonum est, &c. Et eadem est de reliquis primæ integritatis partibus demonstratio. Igitur juxta ipsum Naturæ hominis sunt omnes primæ integritatis partes. Naturæ hominis est immortalitas: Naturæ hominis est Justitia Originalis in qua conditus est, & quam ideò ipse naturalem vocat. Et quidem eousque illa Naturæ hominis sunt, ut addere libuerit quæ sequuntur.

P R O P.